

Trump gaat de wereld verlossen van Maduro, of Nederland dat nu leuk vindt of niet

Posted on 18 december 2025 by Arnout Nuijt

Waar Nederland en Europa sinds 2022 luidruchtig, enthousiast en onomwonden partij kozen in het conflict tussen Oekraïne en Rusland, bleef het oorverdovend stil rond de dictatuur Venezuela. Maar nu heeft de Tweede Kamer dinsdag meerdere moties aangenomen waarin staat dat Nederland Amerikaanse militaire acties richting het regime van Nicolás Maduro niet moet steunen en geen relevante inlichtingen mag delen met de Verenigde Staten.

Je zou bijna concluderen dat Europa Maduro verkiest boven Donald Trump, maar dat zou gek zijn. Nederland, de Antillen en eigenlijk ook Europa hebben juist baat bij het aanpakken van Maduro, de dictator van ons buurland in het Caribisch gebied, dat in de tweehonderd jaar van haar bestaan regelmatig een bron voor grote instabiliteit in de regio is geweest.

De militaire opbouw van de Amerikanen ten noorden van Venezuela liegt er niet

om. Met name rond het eiland Puerto Rico verzamelt zich een geduchte strijdmacht, ter zee en in de lucht. Hier wordt weliswaar geen enorme troepenmacht bijeengebracht die het land moet gaan bezetten, maar wel een strijdmacht die Venezuela langdurig kan belegeren, kan bombarderen of een handje kan helpen bij het uitschakelen van Maduro. Voor de veelbesproken en breed in de media uitgemeten vernietiging van Venezolaanse drugsboten die op weg zouden zijn naar de VS, is de strijdmacht immers veel te groot en te zwaar bewapend.

Geopolitiek machtsvertoon

Trump is dinsdag een stap verder gegaan en heeft een blokkade afgekondigd voor olietankers van of naar Venezuela die op welke sanctielijst dan ook staan. Het verlies aan olie-inkomsten zou het Maduro-regime weleens fataal kunnen worden, is de gedachte. Maar toch is het velen nog niet duidelijk waar dit alles uiteindelijk heen zal gaan. Is het wellicht ook geopolitiek machtsvertoon en laat Trump zien wie er de baas is op het Westelijk Halfrond? Of gaat dit om China en heeft hij graag een vinger aan de trekker richting Venezuela, een belangrijk olieleverancier van China, dit in geval van een conflict of met de aanvoer van zeldzame metalen uit dat land?

Het Amerikaanse spierballenvertoon heeft trouwens ook enig nut richting Rusland en Iran, want beide landen gebruiken Venezuela voor allerlei subversieve acties in de regio. Maar – je weet het maar nooit – we kunnen ook niet uitsluiten dat Trump uiteindelijk een ordinaire deal sluit met Maduro of iemand uit zijn entourage en de situatie vanzelf weer stabiliseert.

De tot het Koninkrijk behorende landen Aruba en Curaçao en de Nederlandse gemeente Bonaire liggen echter volop in de vuurline als het wel tot een treffen komt tussen de VS en Venezuela. Maar opvallend genoeg is Nederland geen partij in dit conflict. Als er evenwel een Amerikaanse actie komt richting Maduro, dan zal er vrijwel zeker gebruik worden gemaakt van het luchtruim en de maritieme zone van het Koninkrijk. Inderdaad, de afgelopen dagen zijn er meldingen geweest over niet-gecommuniceerde operaties van de Amerikaanse luchtmacht nabij Curaçao, wat de vliegveiligheid in gevaar zou kunnen brengen. Ook heeft de CIA onlangs de Venezolaanse oppositieleidster Maria Corina Machado via Curaçao helpen ontsnappen.

Ons koninkrijk zit er dus midden in, maar onze regering zwijgt in alle talen. De reden ligt wellicht voor de hand, want onze landsdelen liggen vlak voor de

Venezolaanse kust en de eilanden kunnen zich niet veroorloven betrokken te worden bij een strijd die mogelijk grote schade aan de lokale economie zal berokkenen. Maar hebben Nederland en de Antillen wel degelijk een belang bij het omverwerpen van de regering van Maduro.

Dat Nederland en de Antillen veel beter af zouden zijn zonder een president Maduro in Venezuela staat eigenlijk buiten kijf. De jarenlange crisis in Venezuela heeft immers geleid tot migratiestromen richting de eilanden, met grote negatieve impact. Op dit moment zorgen duizenden Venezolaanse vluchtelingen op Curaçao en Aruba voor grote druk op zorg, onderwijs, huisvesting, politie en voor spanningen in kwetsbare wijken en op de arbeidsmarkt. Waar kennen we dat nog meer van?

Belangrijke smokkelroute

Maar dat is nog niet alles. Onze bloedeigen NOS meldde onlangs dat veel drugs via Venezuela en de Cariben naar Europa worden gesmokkeld, veel meer zelfs dan naar de VS. Colombiaanse cocaïne wordt in Venezolaanse wateren op duikbootjes geladen, die vervolgens doorvaren naar een afgesproken plek op zee. Daar wordt de lading op grote containerschepen overgeslagen. Als die drugs in Europese havens worden onderschept, blijft de rol van Venezuela buiten beeld, wat de reden zou zijn dat we het land weinig terug zien in de statistieken.

Een beter bestuurd Venezuela zou Europa en de Nederlandse Antillen ten goede komen. Curaçao en Aruba zouden veel beter af zijn zonder Maduro, met minder migratiedruk en belasting van sociale voorzieningen. Een stabielere Venezuela zou tot terugkeer van die vluchtelingen kunnen leiden en ook tot minder grensoverschrijdende criminaliteit, inclusief verstoring van de voor de drugskartels belangrijke smokkelroute naar de EU.

Ook zijn er economische kansen. Vóór de crisis was Venezuela economisch belangrijk voor Curaçao vanwege de olieraffinage en handelscontacten. Handel, logistiek en diensten op de eilanden waren sterk verbonden met Venezuela. Een post-Maduro-regering zou de olie- en energiesamenwerking kunnen herstellen, de lokale markt openen voor het Nederlands bedrijfsleven, Curaçao weer positioneren als regionale hub en daarmee werkgelegenheid en overheidsinkomsten stimuleren. Voor Aruba geldt dit iets minder, maar ook daar zal het toerisme en de regionale handel profiteren.

Natuurlijk zijn er risico's bij een vertrek van Maduro, met mogelijk een periode van chaos, machtsstrijd of geweld tot gevolg, wat juist méér instabiliteit voor de regio zou betekenen. Een ongecontroleerde machtswisseling zonder stabiel alternatief kan juist nadelig uitpakken. En zonder totale verwijdering van het machtige Venezolaanse veiligheidsapparaat (waarvoor een invasie à la Irak nodig is) zal een democratisch gekozen leider aan handen en voeten gebonden zijn. Meer voor de hand ligt daarom een machtsoverdracht door Maduro aan een personage uit zijn regering, zoals vicepresident Delcy Rodriguez, die volgens de Britse *Daily Telegraph* al in contact zou staan met de Amerikanen.

In hoeverre Nederland op de hoogte is van de Amerikaanse plannen, is onduidelijk. Er is bovendien geen publieke informatie beschikbaar omtrent een eventuele versterking van de defensie van de eilanden, zoals de plaatsing van luchtafweer of het sturen van extra troepen. De Koninklijke Marine beschikt er over één *offshore patrol vessel* (de Zr. Ms. Groningen), een ondersteuningsvaartuig en drie kleine patrouillevaartuigen van de kustwacht. Uiteindelijk worden de eilanden beveiligd door enkele honderden Nederlandse militairen op de grond, waaronder een compagnie mariniers, een compagnie van de luchtmobiele brigade en twee kleine compagnieën Antilliaanse militie.

Opmerkelijk zijn echter wel de verplaatsingen van de Zr. Ms. Den Helder, de nieuwste aanwinst van de Koninklijke Marine: een gloednieuw en daardoor nog grotendeels onbewapend zogenaamd *combat support ship* dat in de herfst voor diverse beproevingen in de Antillen was. Op weg naar huis keerde het schip na een tussenstop in de Amerikaanse marinebasis Norfolk onverwachts naar Curaçao terug. Hoewel het volgens de nieuwe planning aanvankelijk tot en met de feestdagen daar zou blijven, is de Zr. Ms. Den Helder enkele dagen geleden plotseling weer teruggeroepen naar Nederland en inmiddels opnieuw op weg naar huis.

Realpolitik in de West

Op basis van de onder Trump nieuw leven ingeblazen Monroe-doctrine waarbij de Amerikanen niet dulden dat andere naties ingrijpen in Latijns-Amerika – de achtertuin van de VS – kunnen we niet verwachten dat Nederland of andere Europese landen mogen participeren in een actie tegen Maduro, dan wel in de vorming van een nieuwe Venezolaanse regering. Daarmee zijn we niet alleen toeschouwer, maar ook weer eens *free-rider* op veiligheidsgebied. Maar voor een

continent dat zich erop voorstaat wereldwijd democratische waarden en mensenrechten te promoten, is het gebrek aan aandacht voor dictator Maduro in Brussel op zijn minst opmerkelijk.

Een Amerikaans ingrijpen in Venezuela – als het zover komt – heeft veel voordelen. Nederland, de Antillen en de EU kunnen uiteindelijk – mits er snel een stabiele nieuwe regering wordt opgebouwd – veel baat hebben bij een *regime change*. Het kan zijn dat de VS hier volstrekt op eigen houtje opereert, maar het is ook mogelijk dat Nederland – mede op verzoek van de kwetsbare Antillen – afstand houdt van het conflict en haar kruit droog houdt: een mooi stukje *realpolitik* in de West dat in schril contrast zou staan met onze openlijke bravoure in het Oekraïne-conflict.

Eén ding is zeker: niet Europa, maar de Amerikanen zullen de bakens verzetten in Venezuela. Zelfs oppositieleidster Maria Corina Machado heeft zich nu verbonden aan Trump, na tien jaar vergeefs te hebben geluisterd naar het advies van Europese leiders en de regering-Biden om vooral te blijven praten en sancties de rest te laten doen. De komende dagen zal blijken dat – dankzij Trumps blokkade – de belangrijkste inkomstenstroom voor het Maduro-regime snel opdroogt, want reders zullen Venezuela gaan mijden. En dan kan het snel voorbij zijn voor de dictator.

Wynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee, ook straks in het nieuwe jaar? [**Doneren kan zo.**](#) **Hartelijk dank!**

Donateurs kunnen ook reageren op recente artikelen, video's en podcasts en ter publicatie in Wynia's Week aanbieden. Stuur uw reacties aan reacties@wyniasweek.nl Vergeet niet uw naam en woonplaats te vermelden (en, alleen voor de redactie: telefoonnummer en adres). Niet korter dan 50 woorden, niet langer dan 150 woorden. Welkom!